

Verslag van de Vogelexcursie Oldambt- De Dollard.

Zaterdag 17 juni 2023

De verwachtingen wat betreft de opkomst waren zacht gezegd niet hoog gespannen. Dus viel het mee dat we met een volle auto (4 personen) op zoek konden naar de grauwe kiekendief. Maar het blijft natuurlijk jammer dat de deelname aan zo'n aantrekkelijke excursie zo laag is.

Via een enigszins mistig Oost-Drenthe konden we rond kwart voor negen ergens boven Midwolda, onze speurtocht naar de grauwe kiekendief beginnen. Volgens Ben Koks, oprichter van de Werkgroep Grauwe Kiekendief en de man die de vogel de afgelopen ca 20 jaar weer op de kaart heeft gezet, is het aantal broedgevallen de laatste jaren helaas behoorlijk onderuit gegaan. Maar omdat bevriende vogelaars de week hiervoor toch nog 10 grauwe kiekens hadden gezien, waren we redelijk optimistisch. Al speurend door het noord oostelijke deel van Groningen met zijn uitgestrekte akkers zagen we echter de eerste uren geen enkele grauwe kiekendief. Wel kregen we de bruine heel mooi in beeld. Verder natuurlijk ook andere akkervogels, zoals de gele kwikstaart, veldleeuwerik, kwartel. Ook de blauwborst zat op verschillende plaatsen heel mooi in de top van een graanhalm.

Nieuw Statenzijl, gelegen aan de Dollard vlak bij de Duitse grens, was onze eerste uitgebreidere stop. Bij de sluis vlogen de huiszwaluwen ons letterlijk om de oren. En er zat zelfs een boomklever in de bomen. Vanaf het vlonderpad naar de Kiekkaaste (de vogelkijkhut, vanwaar je een mooi uitzicht over de Dollard hebt) zagen en hoorden we in het riet baardmannetjes, blauwborsten en rietgorzen. Vanuit de hut oa zwarte ruiters en slobbeenden, helaas op vrij grote afstand.

De dijk van de Dollard volgend gingen we in westelijke richting verder. Nog steeds geen grauwe kiek..... Bij het Ambonezenbosje (ook toen al was Nederland helaas goed in het vinden van afgelegen plekken voor vluchtelingen.....) weer even een kijkje over de dijk. Tureluurgeluiden, bergeenden in de verte en eindelijk een grauwe kiekendiefman. En snel daarna nog één.

Bij bezoekerscentrum Dollard van het Groninger Landschap onszelf getrakteerd op een ijsje. Van daaruit Polder Breebaart in. Dat is een natuurreserveaat, een brakwatergetijdengebied, met een grote vogelpopulatie: oa veel kluten (met jongen), visdiefjes, noordse stern, tafeleenden en brandganzen. Vanuit het kijkscherm zagen we aan de Dollardkant meer dan 100 zeehonden! Via de Punt van Reide, een strategische plek in oorlogstijden liepen we weer terug naar het bezoekerscentrum. De Duitsers bouwden bij de Punt van Reide in de Tweede Wereldoorlog bunkers: Batterij Fiemel, nu een cultureel monument. Eén van de bunkers is ingericht als overnachtingsplek voor vleermuizen.

Onze laatste stop in het Groninger landschap had niet veel met vogels te maken: visrestaurant Landman, in de voormalige tramremise in Termunten.

Als toetje van de dag (het liep inmiddels tegen 15.00 uur) had Gerrit een nog vrij onbekend, nieuw ontwikkeld natuurgebiedje op het menu gezet: het Tusschenwater iets ten zuiden van het Zuidlaardermeer.

Een in 2019 opengesteld moerasgebied, dat drinkwaterwinning, waterberging en natuurontwikkeling combineert. Het gebied is in beheer bij het Drents Landschap.

Vanaf het pad, dat er dwars door heen loopt, krijg je een prachtig beeld van de rijkdom aan vogels, die daar in korte tijd ontstaan is. We zagen oa. een steltkluit, kemphanen, een kleine lepelaarskolonie, een paartje grote bonte spechten in de dode bomen in het water, smienten, kuifeend met 8 donsjongen en knobbelzwaan met 3 en veel grauwe ganzen. We kwamen ogen te kort, we hadden daar nog wel veel langer willen blijven, maar het was tijd om weer naar huis te gaan.

Het was een schitterende dag, met weinig grauwe kiekken. Maar dat werd ruimschoots gecompenseerd door de prachtige weidse omgeving en het grote aantal vogelsoorten (83), dat we gehoord of gezien hebben. Met dank aan Gerrit, die ons al die mooie plekken voorgeschoteld heeft.

Verslag: Jan Stegeman